

Sygn. akt IV KKN 543/97

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Przemysław Kalinowski

Sędziowie: SN Józef Skwierawski

Jerzy Steckiewicz – spr.

Protokolant: Wanda Ciszewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Krzysztofa Parchimowicza

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2001 r.

sprawy **Z. G.**

skazanego z art. 167 § 1 dkk

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 13 marca 1997 r., sygn. IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 12 grudnia 1996 r., sygn. II K [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu
w K. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 grudnia 1996 r., sygn. II K [...] S. G. uznany został za winnego tego, że: „w okresie od lipca 1995 r. do sierpnia 1996 r. w K., przemocą polegającą na zamknięciu i nieudostępnieniu kluczy oraz grożąc pobiciem, zmuszał swoją żonę B. G. do zaniechania korzystania z ogrodu, szopy, garażu, suterenu oraz telefonu” tj. popełnienia występku określonego w art. 167 § 1 d.kk za co orzekł karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata oraz grzywnę w kwocie 200 złotych.

Na mocy zarządzenia prezesa Sądu, wydanego na podstawie art. 19 § 1 dkk rozpoznanie sprawy nastąpiło w składzie jednego sędziego.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego.

Zarzucając obrazę art. 372 § 1 pkt 1 dkpk „poprzez sporządzenie uzasadnienia nie odpowiadającego warunkom powołanego przepisu” i błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a polegającym na ustaleniu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, postulował uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Wojewódzki w K. wyrokiem z dnia 13 marca 1997 r. sygn. IV Ka [...] zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Zarządzeniem prezesa sądu wojewódzkiego, powołującego się na treść art. 429 § 1 dkpk rozpoznanie sprawy nastąpiło w składzie jednego sędziego. Kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K. z dnia 13 marca 1997 r. wniósł obrońca skazanego.

Zarzucił rażące naruszenie prawa, które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie:

- art. 4 § 1 dkpk poprzez oparcie rozstrzygnięcia z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów,
- „odpowiednich przepisów prawa cywilnego w zakresie uprawnień właściciela rzeczy”,
- art. 167 § 1 dkk poprzez uznanie, że czyn oskarżonego wyczerpywał znamiona tego przestępstwa,
- art. 372 § 1 pkt 1 dkk „poprzez uznanie uzasadnienia wyroku sądu I instancji za wystarczające i uzasadnienie swego stanowiska w tym zakresie jednym zdaniem”.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o uwzględnienie kasacji i uniewinnienie oskarżonego.

Prokurator w odpowiedzi na kasację podniósł, że sąd odwoławczy „był nienależycie obsadzony”, bowiem pomimo że postępowanie przed sądem pierwszej instancji toczyło się w trybie zwyczajnym, to skład sądu w postępowaniu odwoławczym ustalony został w oparciu o przepisy postępowania uproszczonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niewątpliwie, przy rozpoznaniu niniejszej sprawy sąd odwoławczy dopuścił się obrazy prawa procesowego, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 *in principio* kpk (w chwili orzekania przez ten sąd art. 388 pkt kpk z 1969 r.).

Uchybienie tego rodzaju – nienależyta obsada sądu – stanowi jedną z bezwzględnych podstaw uchylecia orzeczenia, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz jego wpływu na treść orzeczenia.

Sprawa niniejsza w pierwszej instancji, co jest oczywiste (k. 49), została rozpoznana w postępowaniu zwyczajnym, chociaż – na skutek zarządzenia prezesa sądu rejonowego – w składzie jednoosobowym.

Po wniesieniu apelacji, sąd odwoławczy winien orzekać w składzie określonym przez art. 20 § 1 dkpk; tymczasem skład sądu wyznaczony został zarządzeniem prezesa Sądu Wojewódzkiego w K. na podstawie art. 429 dkpk (k. 87), a więc właściwym dla postępowania uproszczonego.

Było to niedopuszczalne, bowiem „przewidziane w art. 429 zd. trzecie kpk uprawnienie prezesa sądu wojewódzkiego do zarządzenia rozpoznania w postępowaniu odwoławczym sprawy w składzie jednego sędziego ma zastosowanie do spraw rozpoznawanych w pierwszej instancji w takim składzie, lecz tylko w postępowaniu uproszczonym, a nie w postępowaniu zwyczajnym” (vide uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1997 r. I KZP 6/97 OSNKW 1997, z. 5-6, poz. 43).

Wobec powyższego, bez merytorycznej oceny kasacji, zaskarżony nią wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący: SSN (Przemysław Kalinowski)

Sędziowie: SSN (Józef Skwierawski)

SSN (Jerzy Steckiewicz)

aw

f/ak